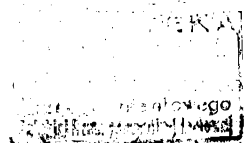

Warszawa, 30 grudnia 1933 r.

A61k 27/10

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19008.

Kl. 30 h, 2.

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft
(Frankfurt n. M., Niemcy).

Sposób upływniania alkoholu trójbromoetylowego.

Patent dodatkowy do patentu Nr 10876.

Zgłoszono 30 października 1931 r.

Udzielono 22 września 1933 r.

Pierwszeństwo: 30 października 1930 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 6 sierpnia 1944 r.

Patenty Nr 10876 i 13393 dotyczą sposobów przeprowadzania alkoholu trójbromoetylowego w stan ciekły. Sposoby te polegają na tem, że alkohol trójbromoetylowy traktuje się drugorzędowymi lub trzeciorzędowymi alkoholami.

Przy dalszem opracowywaniu wykryto, że zamiast drugorzędowych lub trzeciorzędowych alkoholi można stosować z korzyścią amidy kwasowe, ich produkty podstawienia lub równoważniki, wyższe pierwszorzędowe lub wyższe wielowartościowe alkohole, jak również estry, etery i acetale jedno- lub wielowartościowych alkoholi, dalej ketony, oksyketony pojedynczo lub w mieszaninie. Jako równoważniki amidów kwa-

sowych należy uważać uretany, mocznik lub cykliczne amidy kwasowe, np. dwuketopiperazynę. Z wyższych pierwszorzędowych, lub wielowartościowych alkoholi odpowiedniami okazały się takie, które przy jedno- lub dwuwartościowych alkoholach zawierają co najmniej trzy i przy więcej wartościowych alkoholach co najmniej cztery atomy węgla. Estry alkoholów mogą się wywodzić również z podstawionych kwasów karbonyowych, np. kwasów oksy- lub alkoksycarbonyowych. Pochodne wielowartościowych kwasów karbonyowych obok wolnych grup hydroksylowych mogą zawierać również rozmaite reszty o wiązaniu eterowym lub estrowym lub też jednocześnie oba te ro-

dzaje wiązań. Niekiedy do wyżej wymienionego celu korzystnie jest stosować mieszaniny wspomnianych substancyj.

Alkohol trójbromoetylowy w obecności wspomnianych dodatków nie zmienia się pod działaniem ani ciepła, ani światła. Wobec znanych zdolności łatwego rozkładania się alkoholu trójbromoetylowego w zetknięciu się z etanolem, glikolem i gliceryną odkrycie to jest nadspodziewane i umożliwia stosowanie alkoholu trójbromoetylowego w postaci ciekłej z najrozmaitszymi składnikami.

Środki upłynniające dobiera się zależnie od zamierzonego celu z rozmaitych punktów widzenia. I tak do upłynniania preparatu mającego służyć do narkozy, w krajach podzwrotnikowych należy stosować substancje wyżej wrzące i nie łatwopalne. Dla innych celów jest korzystny dobór takiego środka upłynniającego, któryby powodował jednocześnie szczególnie wysoką rozpuszczalność alkoholu trójbromoetylowego w wodzie. Rozumie się, że dobór środka upłynniającego przy użyciu alkoholu trójbromoetylowego, jako narkotyku, winien odpowiadać wymaganiu, aby dodatki te w ilościach użytych nie wywoływały szkodliwych działań pobocznych.

Sposób według niniejszego wynalazku znacznie wzbogaca metodykę pracy w porównaniu do sposobów według patentów dawniejszych i stanowi skutek tego godny uwagi postęp.

Przykład I. 1,5 acetamidu, 1,8 g metyloacetamidu, 14,2 g alkoholu trójbromoetylowego, ogrzewając lekko, miesza się razem. Otrzymana mieszanina przedstawia produkt płynny w temperaturze pokojowej.

Przykład II. 3,1 g estru metylowego kwasu karbaminowego, 4,5 g estru etylowego kwasu karbaminowego, 14,15 g alkoholu trójbromoetylowego miesza się razem. Tworzy się łatwo ruchliwa ciecz, która nie krystalizuje nawet w temperaturze 0°C.

Przykład III. 14,2 alkoholu trójbromoetylowego zadaje się 5,2 g estru metylowe-

go kwasu dwumetylokarbaminowego. Otrzymany roztwór przezroczysty nie wydziela kryształów nawet przy ochładzaniu poniżej 0°C.

Przykład IV. 10 g alkoholu trójbromoetylowego zadaje się 3,3 g butanolu, 3,5 g butylenoglikolu, 3,2 g eteru glikolojednoetylowego, 3,3 g eteru glikolojednoetylowego, 3,3 g eteru glikolojednobutyłowego, 3,3 g eteru glicerynodwuetylowego, 2 g dwuoksanu, 3,3 g estru etylowego kwasu octowego, 3,5 g estru etylowego kwasu mlekowego, 3,3 g estru etylowego kwasu metoksyoctowego, 3 g estru kwasu glikolo α -metyloetero- β -octowego, 4 g dwuoctanu glicerynowego, 2,3 g metyloetyloketonu, lub 3 g eteru metylenoglikolo-dwuetylowego. W każdym przypadku otrzymuje się przezroczystą trwałą ciecz.

Przykład V. 10 g alkoholu trójbromoetylowego zadaje się 1,1 g acetamidu i 1,4 g eteru glikolojednoetylowego. Otrzymuje się ciecz przezroczystą.

Przykład VI. 10 g alkoholu trójbromoetylowego zadaje się 0,7 g acetamidu, 1,5 g bezwodnika sarkozynowego i 1,5 g eteru glikolojednoetylowego. Otrzymuje się przezroczystą ciecz.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób upłynniania alkoholu trójbromoetylowego według patentów Nr 10876 i 13393, znamienny tem, że zamiast drugorzędowych i trzeciorzędowych alkoholi stosuje się bądź amidy kwasowe, ich produkty podstawienia lub równoważniki, bądź wyższe pierwszorzędne lub wyższe wielowartościowe alkohole, bądź estry, etery lub acetale jedno- lub wielowartościowych alkoholi, bądź też ketony i oksyketony, pojedynczo lub w mieszaninie.

I. G. Farbenindustrie
Aktiengesellschaft.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.